HARÂMA BAKMA VE AVRET (ÖRTÜNME) -7-

(...dünden devam)

Elde kanıt olmadığından kadının ayaklarının haram olup olmadığında görüş ayrılığına düşen müfessirler, kadının sesinin haram olmadığında müttefiktirler. Çünkü Peygamber(sav)in hanımları, erkeklere hadis rivayet ederlerdi. Eğer fitneye sebebolacaksa sesini yükseltmesinin haram olduğunu söyleyenler de vardır, fakat bunların bir delili yoktur. Kendi akıl yürütmeleriyle, o günlerin şart ve gelenekleri içerisinde bu yargılara varmışlardır. Yoksa kadının sesinin mübâh olduğu Kur'ân ile sabittir.

Bir kere Mücâdele Sûresi'nin başında anlatıldığı üzere kadınlar gelip Peygamber'e sorunlarını anlatır, hattâ onunla tartışabilirlerdi. Ahzâb Sûresi'nin 32. âyetinde Peygamber hanımlarına, kendilerinin sıradan kadınlar gibi olmadıkları, erkeklerle konuşurken kırıtarak değil, ağırbaşlı konuşmaları; aynı sûrenin 53. âyetinde mü'minlere, Peygamber evde yok iken, hanımlarının odasına girmemeleri, hanımlarından bir şey sormaları gerektiğinden, içeriye dalmadan kapının ardında durup sormaları emredilmektedir. Bunlar Peygamber döneminde kadınların erkeklerle konuştuklarını, dolayısıyla kadının sesinin haram olmadığını kanıtlar. Zaten yüzü açık kadın, serbestçe dolaşıp çarşıda pazarda işlerini görebileceğine göre sesinin haram olması düşünülemez. Fıkıh kitaplarında ve ilmihallerde kadının ezanının dahi kerahetle beraber caiz olduğu belirtilmektedir.

Âyette sayılan mahremleri için kadının avreti, sadece göbekle diz kapağı arasıdır. Kendi kocasına ise her tarafı helâldir. Alâu'd-dîn ibn Mes'ûd el-Kâsânî, kadının mahremi olan erkeklerin, kadının saçına, başına, kulaklarına, göğsüne, pazusuna, memesine, bacağına, ayağına bakmalarının mübâh olduğunu söylüyor

Bazı kimseler, sonradan, mahrem olmayan erkeklere, kadının yüzünün de haram olduğunu söylemişler ve kadını peçe içine sokmuşlardır. Oysa Kur'ân-ı Kerîm'de, Peygamber (s.a.v.)e: *"Bundan böyle güzellikleri hoşuna gitse de mevcut eşlerinden başka bir kadınla evlenemeyeceğini, bu eşlerini başka kadınlarla değiştiremeyeceğini"*
bildiren âyetten de yüzün haram olmadığı anlaşılır. Çünkü eğer yüzü göstermek haram olsaydı, Hz. Peygamber, kadının güzel olup olmadığını bilemez ve onun güzelliğinin, Peygamber'in hoşuna gitmesinden söz edilmezdi. Oysa âyet, güzelliği hoşuna giden kadınlar olsa da onlarla evlenemeyeceğini bildirdiğine göre demek ki kadınların yüzlerine bakmaya müsaade etmiştir. Bundan da kadının yüzünün haram olmadığı anlaşılır. Râzî de bu kanâattedir.

***